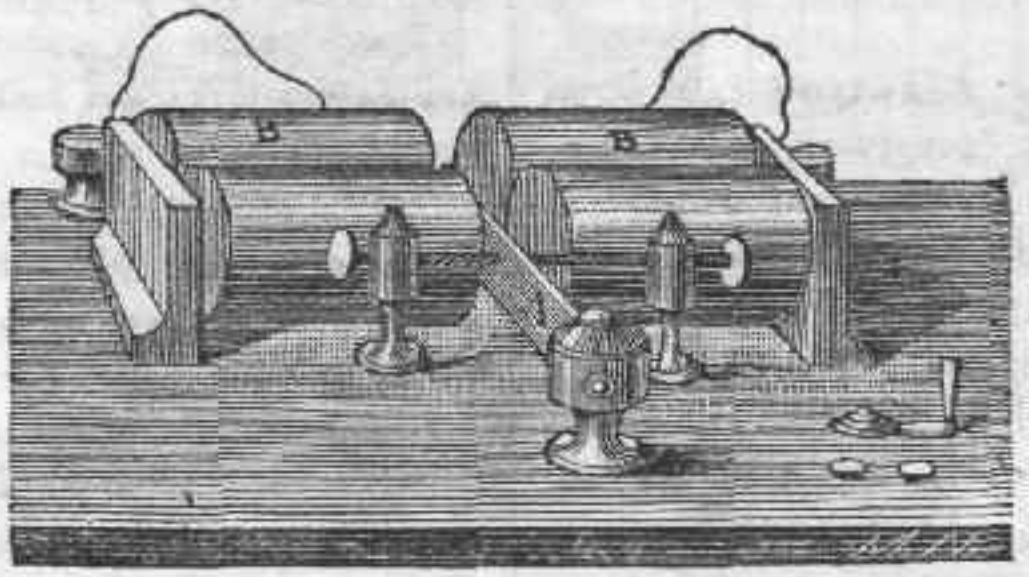
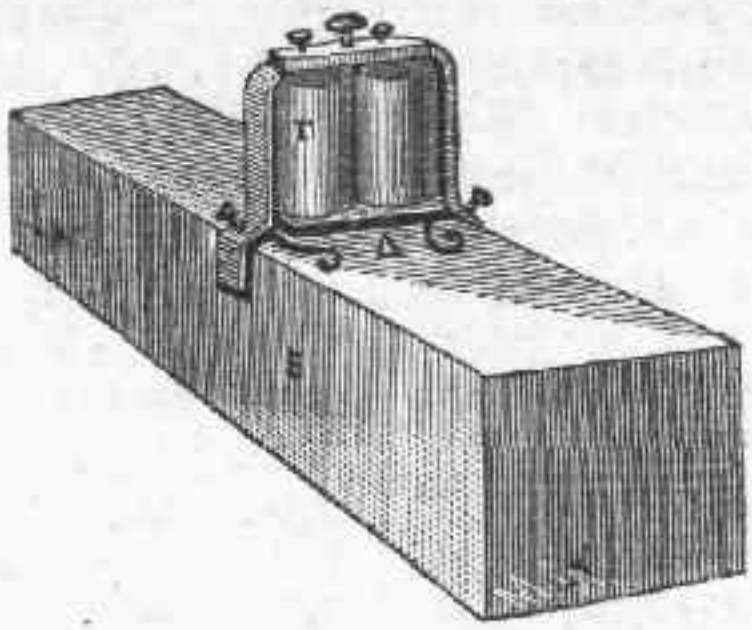

Σκευασία παλμική.

Ἐν τούτοις πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν πραγματικὴν καὶ πρέπουσαν ἀξίαν εἰς τὸν μῖτον. Τὸ περιεργότερον τῆς ἐφευρέσεως εἶναι ὅτι εἷς μόνος μῖτος ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ συγχρόνως σύνολον ἠλεκτρικῶν σημάτων, ἀφίνον ἑκάστῳ τούτῳ τὸν χαρακτῆρά του, ὅπως ὁ θαυμάσιος θώμιγξ (σπάγος), διασκεδαστικώτατον παίγνιον, διαβιβάζει πιστῶς ὅ,τι τῷ εἴπωσι.

Περιεγράψαμεν τὸ ὄργανον ἐξ οὗ ἐξέρχεται ἡ φωνή· ἤδη θὰ ἐξηγήσωμεν τὴν σκευασίαν ἥτις δέχεται αὐτήν.

Ἡ 2 εἰκὼν δεικνύει ἠλεκτρομαγνήτην Γ, ὅστις ἀντὶ πλακὸς ἔχει χαλύβδινον ταινίαν Δ, τεταμένην ἐπὶ βάσεως μεταλλικῆς· ἡ ταινία εἶναι συνηρμοσμένη ἵνα πάλληται εἰς τόνον ὕψους τινός. Τὸ ταχὺ μαγνήτισμα καὶ ἀπομαγνήτισμα μαλακοῦ σιδήρου συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ ἤχου· τὸ φαινόμενον δὲ τοῦτο ἀνεκάλυψεν ὁ Πὰζ τῷ 1837. Ὁ Ἀρρὴ ἀπέδειξεν ὅτι τ' ἀποτελέσματα ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν συστολὴν τοῦ σιδήρου καὶ ὄχι, ὅπως ὑπέθεσαν κατ' ἀρχάς, εἰς τὴν ἕλξιν ἣν ἐξασκεῖ ἓν τῶν μερῶν τοῦ ἐν σχήματι πετάλου μαγνήτου ἐπὶ τοῦ ἑτέρου. Ἀπέδειξε δὲ τῷ ὄντι ὅτι διὰ ἴσου σιδήρου ἐπετυγχάνετο τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα οἷον καὶ διὰ τοῦ πετάλου.

Σκευασία ἀντηχητική, ἤτοι προκαλοῦσα τὸν ἦχον.

Ἡ 3 εἰκὼν παριστᾷ τὸν κλειδοῦχον κρίκον ἢ κλείδωμα τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἐν ᾧ βλέπει τις 16 κανόνας ἢ ὀστίδια ἅτινα κρούει ὁ παίζων.